

VASILE NILCA, PERSONALITATE DE MARCĂ A HORTICULTURII TRANSILVĂNENE

Lucia Țarălungă

Personalitate de seama a învățământului, științei și practicii agricole românești, Vasile Nilca ardelean „neaoș”, născut pe meleagurile Târnavei Mari este primul titular al catedrei de legumicultură și floricultură al Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca, cel care a elaborat primul curs de Legumicultură și a participat la construirea primei sere experimentale din cadrul universității clujene cu o lungime de 240 mp, precum și la amenajarea unor spații destinate activităților didactice și de cercetare.

Căderea lungii vieți a distinsului profesor este una încărcată de istorie, fiind trăitor a mai multor perioade istorice, social- economice și politice: cele două războaie mondiale și perioada comunistă, apoi perioada de după 1989 până în ziua de azi , perioade care și-au pus amprenta asupra evoluției sale complexe

Această personalitate de excepție, căruia i-a apărut în anul 2014 o carte de memorii denumită, „ **Amintiri ... Amintiri 1914-2014**” ne spune: „ *Ajungând la liman, privesc în urmă oceanul vieții; valorile se pierd în depărtare și nu mai rămân decât .... Amintirile. Această poveste, începe acolo departe, într-un sat de pe Valea Târnavă Mare și se termină în Clujul mult râvnit. Pentru a merge din satul în care m-am născut spre marele oraș, unde îmi voi sfârși zilele, am străbătut o cale anevoioasă, plină de vicisitudini dar și de împliniri sociale și profesionale. A fost lung drumul, dar mie mi s-a părut totuși...scurt.*”¹

În aceeași carte, Vasile Nilca, vorbind despre originile sale, își amintește: „*Originea mea, soră bună cu negura timpurilor, coincide cu zona dacilor liberi, din punctul în care Târnavă Mare părăsește Ținutul Secuiesc și se îndreaptă spre apus,*

---

¹ Vasile Nilca *Amintiri ... Amintiri 1914-2014*, Cluj-Napoca, 2014, p.1.

paralel cu linia ferată Brașov-Cluj până la Blaj, unde unindu-se cu Târnava Mică merg împreună înghițite fiind apoi, de către fratele lor mare Mureșul. Este localitatea: **Vânători**. *Moșii și strămoșii mei au fost iobagi truditatori secole de-a rândul pe moșiile grofului Kigyos Bethlen...*²

Tatăl său, Vasile, orfan de mamă de la vârsta de 6 ani, a încercat ca mulți alți țărani să își facă o situație materială mai bună și a plecat la 16 ani să muncească în America la Cleveland de unde s-a întors în țară în satul său de baștină la împlinirea vârstei de 20 de ani. Ajuns acasă, a intrat în formația de călușari, devenind starostele ei: *„Însemna cel puțin un act de curaj (de ce nu și de mândrie națională) să înfrunți opresiunea austro-ungară fluturând tricolorul îmbrăcat (de la opincă până în creștetul capului) în culorile drapelului României...”*³ își amintește cu mândrie, fiul Vasile, despre tatăl său.

Își răscumpără cu greu bucata de pământ de 1,5 iugăre (1 iugăr=58 ari), rămasă moștenire de la mama sa bună și care a fost vândută de către mama sa vitregă cât timp a fost în America. Tot în această perioadă se căsătorește cu Elena Savu, fata cea mică a lui Vasile Savu gospodar vrednic și înstărit. Nu mult după aceea începând Primul Război Mondial: *„...tatăl meu a fost înrolat în armata austro-ungară în regimentul de români transilvăneni a căror „misiune” era aceea de a lupta „în prima linie”*⁴. În anul 1917 unitatea lui fiind în Galiția, și urmând să fie trimisă în linia întâi, tatăl său împreună cu încă 20 de ostași de origine română dezertează și traversează cu mare risc Ungaria, ajungând în Italia la Piave unde continuă lupta împotriva Austro-Ungariei. Ajuns acasă în România, la Vânători cu trei zile înainte de 1 Decembrie 1918 mobilizează tineretul satului sub lozinca: **„Haideți la Alba-Iulia că pentru Marea Unire am luptat pe front!...A călătorit cu**

---

² *Ibidem*, p. 9.

³ *Ibidem*, p.12

⁴ *Ibidem*, p.13

trenul în care în gara Teiuș, un tânăr român care flutura tricolorul a fost împușcat și nu a mai ajuns la „Marea sărbătoare a Națiunii Române.”⁵

Familia Vasile Nilca și Elena avea să devină în scurt timp „fruntea satului” cunoscuți fiind de toți ca oameni harnici, cinștiți și gospodari. Vasile Nilca senior era pasionat de creșterea animalelor, porcii îngrășați de el erau cumpărați de către domnul Winter proprietar al unei fabrici de mezeluri din Sighișoara, de asemenea a fost printre primii din sat care a cumpărat două vaci din rasa Siementhal, care erau înscrise în sindicatul cu același nume din orașul Mediaș. Îndeplinea de asemenea benevol calitatea de „agent agricol comunal” și cum cinstea și modestia l-au caracterizat totdeauna, era apreciat și respectat pentru sprijinul acordat de atât de către românii, cât și de către maghiarii din toată zona Mediaș-Sighișoara- Rupea – Odorhei. În paralel căuta ca pe pământul care îl cultiva să aplice lucrările la timp și de bună calitate. Mama, Elena Nilca, după absolvirea școlii primare a făcut ucenicie la o croitoreasă maghiară, confecționând singură îmbrăcămintea necesară familiei ei. De asemenea a fost membră fondatoare a „Societății Ortodoxe a Femeilor Creștine” din comună îndeplinind funcția de casieră a acesteia.⁶

Situația de „familie de frunte” a satului: aveau în total 5,75 ha teren din care 4,81 ha teren arabil plus încă 10 iugăre de pădure (câte două iugăre pentru fiecare copil în parte), până la urmă nu le-a fost benefică, deoarece a început în anii ’50 ai secolului trecut, la fel ca în toată țara, furia colectivizării. Cotele și impozitul datorate statului popular nou creat, se măresc foarte mult pentru țăranii harnici și muncitori, așa ziiși „chiaburi”. Pentru a-i lămuri să cedeze pământul statului, în această perioadă: „... cete de „tovarăși bine instruiți” încercau să lămurească țăranimea pentru constituirea de gospodării agricole colective(GAC-uri)”⁷, bine

---

⁵ *Ibidem.*

⁶ *Ibidem.*, p.18

⁷ *Ibidem.*

înțeles promițându-le bunăstare materială. Asupra celor care refuzau să se ralieze politicii statului muncitoresc nou înființat și refuzau să se înscrie în gospodăriile agricole, persecuțiile se țin lanț, diversificându-se de asemenea și „metodele de lămurire”. În anul 1962 s-a terminat colectivizarea agriculturii urmată de pauperizarea multor familii de țărani gospodari. Lui Vasile Nilca senior i s-a permis să își rețină un lot de 0,5 ha din pământul lui, dar i-a fost repartizat într-un sat vecin, la Șoard terenul fiind lângă pășunea comunală. Astfel că orice semănau era distrus de vitele care pășteau. După doi ani au renunțat să îl mai cultive. Văzând că după o viață de muncă și privațiuni, la bătrânețe nu mai aveau nimic, Vasile Nilca senior se stinge din viață la vârsta de 72 de ani.

În anul 1990 când se întoarce să vadă ce a mai rămas din „averea” adunată cu atâta trudă de părinții săi, Vasile Nilca jr. constată că: „... din totalul de 5,75 ha s-au mai lucrat 1,15 ha (restul fiind invadat de buruieni și mărăcini, a fost părăsit). Atât a mai rămas din fosta „gospodărie model” a fostului țăran mijlocăș Vasile Nilca, fost agent agricol pe Comuna Vânători. Fost..., fost..., fost! Apoi, pentru ca paharul de amărăciune să fie plin, statul comunist i-a naționalizat și cele 10 iugăre de pădure cumpărate pentru cei cinci copii ai lor”⁸

Fiind un alt regim de acum, Vasile Nilca jr. a reușit, ca o reparație morală și în memoria părinților săi, să readucă prin restituire din partea statului, suprafața de pădure și terenul agricol înapoi familiei lui.

Vasile Nilca jr. primul copil al familiei Nilca Vasile și Elena s-a născut la 29 octombrie 1914 în comuna Vânători, jud. Târnava Mare. Au urmat după el încă un frate Niță (decedat la numai 24 ani) și trei surori Maria (decedată la 32 de ani), Vicenția și Alexandrina.

---

⁸ *Ibidem*, p.21

Scoala primară a făcut-o în comuna natală: „... primele două clase la Școala confesională care a funcționat până în 1919, pe lângă Biserica Ortodoxă”⁹. Următoarele clase primare (a III-a și a IV-a) le-a frecventat la „Școala cea Mare” de lângă șosea¹⁰.

Fiind foarte bun la învățătură, bunicul său matern, Vasile Savu îi lasă un „jurământ de credință” spunându-i cu o zi înainte de moarte: „Măi nepoate, după cum văd eu, tu ești singurul din neamul nostru căruia îi place mai mult cartea. Dacă cu ajutorul lui Dumnezeu vei ajunge om învățat, să nu uiți un lucru pe care să îl transmiți și altora de seama ta: să luptați din toate **puterile să păstrați cu sfințenie neatinș Ardealul nostru**, acest pământ drag, pentru care mult am mai luptat, suferit și plâns, cu speranța că odată și-odată, va fi cu adevărat al nostru și al vostru, cei care veți veni după noi”¹¹.

Urmând cu sfințenie dorința bunicului său de a deveni „om cu carte” în anul 1926 tânărul Vasile Nilca este admis pe un loc cu bursă la Liceul „Principele Nicolae” din Sighișoara. Deși cunoștințele obținute în clasele primare îl situau sub nivelul colegilor lui de clasă, cu multă muncă și ambiție reușește ca la sfârșitul primului an de liceu să obțină: „... premiul al III-lea pe clasă. În ceilalți ani, până la terminarea cursurilor liceale, am obținut tot premiul al II-lea pe clasă”¹². Într-adevăr în darea de seamă a Liceului „Principele Nicolae” pentru anul 1926/1927 la rubrica desemnată premianților pentru clasa I (diriginte Constantin Medrea) apar : A.Trandafirescu, O.Ilea, și V. Nilca¹³.

Își amintește cu respect de profesorii de înaltă ținută intelectuală pe care i-a avut la acest prestigios liceu „în frunte cu eruditul profesor de limba română și

⁹ *Ibidem.*, p.23

¹⁰ *Ibidem.*, p.24

¹¹ *Ibidem.*, p.25

¹² *Ibidem.*, p.29

¹³ *Anuarul Liceului „ Principele Nicolae” Anul școlar 1926/1927, Sighișoara, 1927, p.172*

director al liceului, Horia Teculescu, primul cu adevărat eminescolog pe care l-am cunoscut...”¹⁴ . I-a avut ca diriginți pe Constantin Medrea (clasa I), Eugen Adorjan (clasa II), Florea Prodan (clasele III și IV) și Al. Botta (clasele V-VII). Este trecut în Anuarele Liceului „Principele Nicolae” la capitolul „Cronicile școlare” din fiecare an ca și premiant. A absolvit liceul în anul 1933 (odată cu aniversarea a 10 ani de la înființarea liceului) și a obținut Diploma de Bacalaureat în sesiunea iunie 1933 cu calificativul „foarte bine”¹⁵ . Ca și *motto* de absolvire a avut cugetarea lui Vasile Conta: „*Dacă un popor nu are o tinerime entuziastă, cultă și cu dor de țară, este pierdut pentru totdeauna*”.¹⁶ Tot în anii de liceu a făcut prima lui excursie, în Banat vizitând mina de la Anina, o fabrică din Reșița și insula Ada Kaleh, unde au ajuns traversând Dunărea de la Orșova. Pentru elevul Vasile Nilca a fost o experiență de neuitat.

Urmează apoi studiile universitare, când sfătuit de ruda lui, inginerul agronom Vasile Sonea optează pentru Facultatea de Agronomie din Cluj. Era cu „Sabia lui Damocles” deasupra capului deoarece: „... *la plecarea de acasă tata mi-a spus „ Măi băiete, te duci la Cluj. Dacă iei bursă, rămâi la facultate, dacă nu, vii la plug că eu nu am cum să te țin la facultate cinci ani*” . Din fericire: „ *la o concurență de 119 candidați înscriși pentru anul I la Academia de Înalte Studii Agronomice Cluj, pentru 9 burse alocate primului an de studiu, am avut marea șansă de a deveni student bursier*”¹⁷.

Studentia a parcurs-o în două etape: prima – anul I și II , apoi un an întrerupere în care a efectuat stagiul militar, apoi etapa a doua – anii III, IV, V, cel de practică productivă, **Vasile Nilca student** elaborarea lucrării de diplomă și absolvirea studiilor. Aici, la facultatea din Cluj a *beneficiat de cunoștințe de*

---

¹⁴ Vasile Nilca, *op. cit.*, pp.29-30

¹⁵ *Anuarul Liceului „ Principele Nicolae ”Pe anii 1929/30-1932/33*, Sighișoara, 1933,p.430

¹⁶ Vasile Nilca, *op. cit.*, p. 30

¹⁷ *Ibidem*, p.31

specialitate, predate de către un corp didactic competent în materie și o predare clară, documentată.¹⁸

În anul V desfășoară stagiul de practică la Stațiunea Experimentală Câmpia Turzii sub îndrumarea dr. ing. Vasile Velican, o personalitate în materie, unde este numit coordonator al sectorului de plante prășitoare având responsabilități în activitatea de cercetare a stațiunii.

Susține proiectul de diplomă cu titlul „ *Culturi comparative pentru studiul cartofului în zona Arieșului*” „, După efectuarea practicii în producție, am absolvit facultatea la data de 29 octombrie 1939 (coincidea cu a 25-a aniversare a zilei mele de naștere) obținând „ *Diploma de Inginer Agronom, specialitatea Agrofitehnie*” cu calificativul **Foarte bine**”¹⁹

În anul 1940 i se încredințează spre conducere ferma agricolă din Boiu cu sarcina de a o transforma în viitorul „*Centru Horticol Boiu*” care avea drept obiectiv producerea de semințe de legume din principalele specii, pentru nevoile agriculturii din zonă. Era prima unitate de stat din acest profil din țară. „...*în postura de autodidact, de la A la Z, am făcut legumicultură (după cum spun unii, chiar mulți) de înaltă clasă...am elaborat ca prioritate națională, metoda anuală a sistemului tehnologiei de producere a seminței de conopidă în condițiile pedoclimatice ale Podișului Transilvaniei. În anul următor, am obținut primul kilogram de sămânță de conopidă din țară, aplicând această tehnologie*”²⁰ Până atunci, aceste semințe se procurau din import: Danemarca, Germania, Olanda. A reușit să facă din vechea fermă o unitate model, atât ca producție cât și ca peisaj prin numeroasele modernizări făcute ca aplicarea „ *sistemului de irigație prin brazdă, premieră pentru anul 1943*”²¹. Organizează chiar și un „ Curs elementar pentru

---

¹⁸ *Ibidem*, p.32

¹⁹ *Ibidem*, p.37

²⁰ *Ibidem*, p.41

²¹ *Ibidem*

grădinari” cu durata de doi ani, la sfârșitul căruia unui nr. de 8 copii (5 băieți și 3 fete) li s-a eliberat câte un certificat de absolvire, care le-a folosit apoi în viață: „După 6 martie 1945 a primit o nouă și deloc ușoară sarcină, exproprierea sașilor din comunele:Daia, Șaeș, Apold și cartierele: Rora, Venchi și Soromiclea, aparținătoare orașului Sighișoara. Toate au ajuns sub administrarea Centrului Horticol Boiu, ca singură unitate agricolă de stat din județul Târnava Mare... Păcat că a venit războiul cu „tăvălugul eliberator” dus și întors care „m-a ușurat” de efectivul de cai și boi, de produse personale, cu emoții și amenințări... Mi-am menținut, în toate situațiile verticalitatea morală și demnitatea”²².

La sfârșitul anului 1948 o telegramă semnată de către decanul Amilcar Vasiliu îi aduce la cunoștință numirea ca și profesor la Institutul Agronomic din Cluj. O acceptă ca pe o mare onoare și cere o „pășuire” de o lună, până pe 2 ianuarie 1949, pentru a putea preda ferma de la Boiu în bune condiții: „Așa am încheiat 8 ani de muncă obositoare, plină greutateți de tot felul, dar și de satisfacția „datoriei împlinite” în această primă etapă a activității mele, tocmai în zona natală, cu o mare încărcătură socială și chiar istorică.”²³

Ajuns cadru didactic, ca profesor titular la disciplina Legumicultură și Floricultură, catedră nou înființată prin scindarea catedrei de Horticultură, tânărul profesor înțelege că pregătirea temeinică nu se poate face fără o bază materială solidă care să asigure pe lângă cunoștințe teoretice și o pregătire practică temeinică. Astfel că pe lângă cursurile, pe care le editează, este promotorul în 1950 a construcției pe lângă vechea seră de flori, a unei sere de 240mp pentru culturi forțate de legume. În activitatea de cercetare în cadrul universității a fost cooptat în cadrul Filialei Cluj a Academiei RPR pentru: „Studiul posibilităților de extindere a culturii

---

²² *Ibidem*, p.42

²³ *Ibidem*, p.47

legumelor și pomilor fructiferi în zona Munților Apuseni”, „ Zonarea culturilor și raionarea soiurilor de legume din Transilvania” care apoi au constituit suportul pentru teza de doctorat pe care o va susține în anul 1972.

Teza cu titlul, „ **Studii privind zonarea producției de legume în Podișul Transilvaniei, cu referire specială la județul Cluj**” a fost susținută la Facultatea de Horticultură a Institutului Agronomic „ N. Bălcescu” București.

Deși are o prestigioasă activitate științifică publicând în total 15 cărți și 60 articole publicate în reviste de specialitate, sau presa centrală și locală, totuși cariera didactică a prof. Nilca ia sfârșit în mod dramatic fiind destituit, „ pe linie politică” (a fost șef al tineretului Național-Țărănist din comuna natală), în 1957, la doar 8 ani de la începerea ei. Deși la Ministerul Agriculturii directorul cu probleme de învățământ, cunoscând activitatea depusă de profesorul Nilca respinge propunerea făcută, Comitetul Regional Cluj al PCR replică: „ noi cunoaștem mai bine situația decât ministerul: tovarășul Nilca nu corespunde din punct de vedere politic și este exclus din învățământ.” (...) „ Tovarășul Tompa Istvan să îndulcească oarecum isprava făcută la sugestia canaliei de Toth Iosif a ținut să spună : Tovarășul Nilca nu pierde mult la salariu, deoarece îl facem director la întreprinderea Agrosem și își menține în continuare, jumătate de normă la Filiala Cluj a Academiei RPR pentru „Problemele Munților Apuseni. Rezultatul a fost că pentru 8-10 ani disciplina de Legumicultură a fost lipsită de cadre didactice competente până când fostul asistent de la disciplina respectivă a obținut gradul de profesor.”²⁴

Între 1957-1975 a avut funcția de director la AGROSEM precum și de director adjunct la Direcția Agricolă a Regiunii Cluj. A înființat prima fermă producătoare de semințe de legume la Bogata de Mureș, livezi clasice și intensive, vii cu viță din soiuri nobile. Ghinionul „originii nesănătoase” nu-l părăsește nici în

---

²⁴ *Ibidem* p.64

pragul pensionării, astfel că proaspătul Doctor în Agronomie din anul 1972, în toamna aceluiași an, la analiza anuală a Statului de funcții de la Departamentul Horticola al ILF Cluj, care trebuia aprobat în fiecare an de către Comitetul Orășenesc de Partid se constată, că nu este membru de partid și în ciuda a tuturor realizărilor și aprecierilor inginerul Nilca Vasile nu este considerat „ demn” de a ocupa o funcție de conducere și anume aceea de director adjunct. Este destituit și astfel cum ne povestește: *„ cu numai trei ani înainte de pensionare, am fost retrogradat pe funcția de simplu inginer (așa cum fusesem înainte cu 35 de ani, la absolvirea facultății).²⁵ În funcție a fost numit „ un fost student de-al meu care de la „ înălțimea funcției” în care a ajuns m-a „tratat” ca pe un simplu inginer, cum de altfel eram încadrat (inginer principal)”²⁶.*

În anul 1975, odată cu pensionarea, la petrecerea de despărțire, de față cu toți cei prezenți, colegi și prieteni, Vasile Nilca face următoarea premoniție: *„Dacă tovarășul fost prim –secretar, a avut grijă să-mi facă pensia mică, eu mă voi strădui să o fac cât mai lungă!”²⁷. Într-adevăr lungă îi va fi pensia, ca și viața de altfel.*

În data de 29 octombrie 2014, Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca l-a sărbătorit în Aula Magna “Mihai Șerban” pe profesorul Vasile Nilca, cu prilejul împlinirii vârstei de 100 de ani. Cu acest prilej Vasile Nilca a fost premiat cu titlul de profesor laureat pentru întreaga activitate și contribuție la dezvoltarea învățământului superior horticola din Transilvania și cu o medalie, dăruite în cadru festiv de către Primarul Emil Boc .

La eveniment au participat rectorul USAMV, Doru Pamfil, decanul Facultății de Horticultură, Radu Sestraș, Liviu Mărghitaș - președintele Senatului USAMV, Gheorghe Glăman - președinte SRH, ASAS Secția Horticultură,

---

²⁵ *Ibidem*, p.105

²⁶ *Ibidem*, p.105

²⁷ *Ibidem*, p.106

Alexandru Salontai - rector USAMV (1984-1990) și Leon Sorin Muntean - rector USAMV (1990-2000).

În cuvântul său, profesorul omagiat a spus: *“Este un moment unic în viața mea. În timpul celor care au luat cuvântul, mi s-a derulat filmul care spune: “Trecut-au anii ca norii lungi pe șesuri“. Într-adevăr, mulți ani au trecut de când în această sală, în anul 1939, eruditul profesor Grăniceanu m-a declarat absolvent al Academiei de Înalte Studii Agronomice Cluj - cum se numea pe atunci această instituție - și încununează diploma de inginer agronom. Cele mai mari satisfacții le-am obținut la catedră, în această atmosferă de înaltă ținută academică, în care am reușit, după măsura posibilităților pe care le aveam, să fiu un dascăl dătător de sfaturi, să fiu în slujba celor care așteptau de la mine cunoștințe... Urarea mea este să ajungeți la vârsta mea și apoi, veți mai vedea, mai departe!”*²⁸

Presă clujeană este deosebit de elogioasă cu acest eveniment unic al universității, Facultății de Horticultură din Cluj-Napoca și al horticulturii românești. Astfel „Ziua de Cluj” din 28 octombrie 2014 publică la secțiunea Eveniment, articolul: **„Personalitate simbol a horticulturii transilvănene, omagiată la împlinirea vârstei de 100 de ani : Profesorul Vasile Nilca, inițiatorul primului curs de legumicultură din Transilvania, va fi omagiat cu ocazia împlinirii vârstei de 100 de ani de comunitatea academică din cadrul Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară”(USAMV).** În data de 29 octombrie 2014, tot la secțiunea Eveniment, apare articolul: „Vasile Nilca, profesorul de 100 de ani, aniversat la USAMV Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca l-a sărbătorit în Aula Magna “Mihai Șerban” pe profesorul Vasile Nilca, cu prilejul împlinirii vârstei de 100 de ani.

---

²⁸Ziua de Cluj din 29 octombrie 2014

Om de cultură și specialistul Vasile Nilca deși s-a pensionat în anul 1975 se implică benevol în activitatea Universității Populare din Cluj Napoca fiind numit adjunct al rectorului acestei instituții. În cadrul Universității Populare, elaborează și susține conferințe referitoare la agricultura României în general și a Podișului Transilvaniei în special, de asemenea invită pentru susținerea de conferințe, specialiști de marcă din diferite domenii precum dr.ing. Ștefan Wagner și prof. univ. dr. Marinela Ghereș: „*Pentru activitatea depusă timp de aproape 30 de an , Universitatea Popular , prin rectorul Crișan Mircioiu mi-a acordat , **Diploma de fidelitate**” în anul 2003.*”²⁹

Ca o recunoaștere a activității profesionale, științifice, social-economice și culturale profesor univ. dr ing. Vasile Nilca a primit următoarele diplome:

-Diploma de excelență acordată de senatul USAMV Cluj, cu prilejul împlinirii vârstei de 90 de ani (2004).

-Diploma de onoare acordată de Facultatea de Horticultură Cluj, cu prilejul aniversării a 30 de ani de învățământ superior horticol clujean (2007);

-Diploma de excelență acordată de Facultatea de Horticultură Cluj, cu prilejul aniversării a 35 de ani de învățământ superior horticol clujean (2012);

-Diploma aniversară acordată de senatul USAMV Cluj, cu prilejul aniversării a 140 de ani de învățământ superior agronomic clujean (2009).

-Diploma de fidelitate acordată de Universitatea Populară din Cluj la 40 de ani de la înființarea acesteia (2003);

-Diploma “Cetățean de Onoare” al comunei Vânători, județul Mureș, acordată cu ocazia împlinirii a 90 de ani de viață (2004);

-Diploma de onoare pentru fidelitate față de sportul clujean, la a 90-a aniversare a clubului “U” Cluj

---

²⁹ Vasile Nilca, *op. cit*, p.112

Familia prof. univ. dr. Vasile Nilca este una frumoasă și bine încheată. Căsătorit în anul 1940, are 2 băieți: Ioan Vasile (n. 1942) și Teodosiu Marin (n. 1944). Divorțează în 1954, iar apoi se recăsătorește cu Ioana Popescu și are parte de o viață bogată și armonioasă până în anul 2001. La vârsta de 100 de ani are satisfacția unei vieți împlinite și se bucură de cei dragi: 2 fii cu familiile, 3 nepoate de fiu (Ioana, Sorana și Diana), 8 nepoți de la frați, 12 strănepoți, 14 stră-strănepoți și 5 stră-stră-strănepoți.

Profesorul Vasile Nilca, și-a expus dorința, în ultima cuvântare din 29 octombrie 2014, când a fost sărbătorit în Aula Magna “Mihai Șerban” la Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca, și anume aceea de a-și continua existența încă doi ani de zile pentru a mai rezolva anumite teme în care s-a angajat și pe care nu le-a putut duce la bun sfârșit. Din păcate nu a mai apucat aceasta, deoarece a plecat... dincolo..., la sfârșitul lunii iulie a acestui an 2015. În data de 30 iulie 2015 a apărut în ziarul FACLIA- ziar independent de Cluj, la secțiunea Cultura, un articol al prof. univ. dr. Emil Luca închinat aceluia care a fost prof. univ. dr. Vasile Nilca, distins dascăl, personalitate culturală de marcă a Clujului cel care a avut: *„O viață îndelungată, o viață plină de istorie, bogată în evenimente, mai bune ori mai puțin bune. O viață de poveste!... Dumnezeu să-l odihnească și să-l așeze alături de cei buni și drepti!”*³⁰

---

³⁰ Emil Luca - „A plecat departe, la aproape 101 ani, și profesorul Vasile Nilca!...” în *Făclia, ziar independent de Cluj*, din 30 iulie 2015

**Vasile Nilca, horticulture Transylvanian personalities
(Summary)**

Great personality of education, agricultural science and practice of Romania. Born near Sighisoara, in the beautiful village of Vânători, Vasile Nilca was the first holder of the Chair of vegetable and flower at the University of Agricultural Sciences and Veterinary Medicine in Cluj. From this position he initiated and organized this discipline during 1949-1957. In 1972 obtained a Ph D entitled "Studies on production of vegetable zoning Transylvania Plateau".

Professor Vasile Nilca lived over 100 years, a life full of history, carrying him along several social, economic and political periods. In 2014, on the celebration of 100 years of life, he was celebrated in the Aula Magna "Mihai Serban" of the University of Agricultural Sciences and Veterinary Medicine in Cluj.

Cuvinte cheie: *Vasile Nilca, Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj, Vânători, Sighișoara, Profesor*

Key words: *Vasile Nilca, University of Agricultural Sciences and Veterinary Medicine in Cluj, Vânători, Sighișoara, Professor*

Vasile Nilca Senior
În costum de călușar

Vasile Nilca –elev

Vasile Nilca absolvent de liceu

Vasile Nilca la aniversarea a 100 de ani la USAMV Cluj Napoca – octombrie 2014

